

Tiesiskās palāvu un tiesiskās drošības aizsardzības principi neies-tājas pret to, ka dalībvalsts, izņēmuma kārtā un, lai izvairītos no finanšu kombināciju veikšanas plašā mērogā ar nolūku izvairīties no pievienotās vērtības nodokļa sloga, pret kurām ir paredzēts cīnīties ar likumu par grozījumiem, piešķir šim likumam atpakaļejošu spēku, ja uzņēmēji, kas veic likumā minētās saimnieciskās darbības, ir bijuši brīdināti par šī likuma paredzēto pieņemšanu un tā atpakaļejošo spēku tādā veidā, lai tie varētu saprast paredzēto tiesību aktu grozī-jumu ietekmi uz to veiktajām darbībām.

Gadījumā, ja šis likums atbrīvo no nodokļa saimniecisku darbību ar nekustamu īpašumu, kas agrāk bija aplikta ar pievienotās vērtības nodokli, tas var atcelt pievienotās vērtības nodokļa koriģēšanu, kas tiek veikta, izmantojot tiesības atskaitīt samaksāto pievienotās vērtības nodokli par šī nekustamā īpašuma piegādi brīdī, kad ar nekustamo īpašumu tiek veikta darbība, kuru šajā laikā uzskata par aplikamu ar nodokli.

(¹) OV C 7, 11.01.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otr pal ta)

2005. gada 21. aprīlī

liet C-25/03 (Bundesfinanzhof l gums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Finanzamt Bergisch Gladbach pret HE (¹)

(Sestā PVN direktīva — Dzīvojamās mājas būvniecība, ko veic divi laulātie, kuri veido vienību, kas pati neveic saimniecisku darbību — Vienas istabas izmantošana profesionālai darbībai, ko veic viens no kopīpašniekiem — Nodokļa maksātāja statuss — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Īstenošanas noteikumi — Prasības attiecībā uz faktūrreķinu)

(2005/C 143/06)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-25/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) ar 2002. gada 29. augusta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 23. janvārī, tiesvedībā Finanzamt Bergisch Gladbach pret HE, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], R. Šintgens [R. Schintgen]

(referents), Dž. Arestis [G. Arestis] un J. Klučka [J. Klucka], ģenerālvokāts A. Ticano [A. Tizzano], sekretāre K. Štranca [K. Sztranc], administratore, 2005. gada 21. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze — gan sākotnējā versijā, gan versijā pēc Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvas 91/680/EEK, kas papildina pievienotās vērtības nodokļu kopējo sistēmu un groza Direktīvu 77/388 nolūkā atcelt fiskālās robežas, ir jāinterpretē šādi:

— persona, kas iegūst vai liek uzbūvēt māju, lai tajā dzīvotu kopā ar ģimeni, darbojas kā nodokļa maksātājs, un viņam līdz ar to ir tiesības uz atskaitīšanu atbilstoši Sestās direktīvas 17. pantam, ciktāl šī persona vienu minētās ēkas istabu izmanto par biroju, lai — kaut vai papildus — veiktu saimniecisku darbību tās pašas direktīvas 2. un 4. panta nozīmē, un ka tā ietver šo ēkas daļu sava uzņēmuma kapitālā;

— tad, ja vienība, kas izveidota, stājoties laulībā, un kam nepiemīt juridiska personība, un kas pati neveic saimniecisku darbību Sestās direktīvas 77/388 nozīmē, veic pasūtījumu attiecībā uz ražošanas līdzekli, tad vienībā ietilpstošie kopīpašnieki, kas veido minēto vienību, minētās direktīvas nozīmē ir uzskatāmi par ieguvējiem no šī darījuma;

— tad, ja divi laulātie, kas izveidojuši vienību, stājoties laulībā, iegūst ražošanas līdzekli, kura daļu profesionālai darbībai izmanto tikai viens no laulātajiem kopīpašniekiem, viņam ir tiesības uz visa pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa atskaitīšanu, kas attiecas uz īpašuma daļu, ko viņš izmanto uzņēmuma vajadzībām, ja minētā atskaitītā PVN summa nepārsniedz to domājamo daļu, kas nodokļa maksātājam pieder minētajā kopīpašumā;

— Sestās direktīvas 77/388 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 22. panta 3. punkts iespējai izmantot tiesības uz atskaitīšanu tādos apstākļos, kādi ir pamata prāvā, neizvirza prasību, ka nodokļa maksātājam vajadzīgs faktūrreķins, kas izdots uz viņa vārda un kurā norādīta cena un pievienotās vērtības nodokļa daļa, kas atbilst viņa domājamai daļai kopīpašumā. Šim nolūkam pietiek ar faktūrreķinu, kas laulātajiem, kuriem pieder kopīpašums, izdots, nenorādot šādu sadalījumu

(¹) OV C 70, 22.03.2003.